06/05/2022

Ο Μητροπολίτης Δημητριάδος για την Παγκόσμια Ημέρα Μεσογειακής Αναιμίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού



Στην ανάγκη να πληροφορούμαστε για την Μεσογειακή Αναιμία και τη διενέργεια των ελέγχων προς τον εντοπισμό των ετεροζυγωτών φορέων αναφέρθηκε ο Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Θαλασσαιμίας, γνωστή και ως Μεσογειακή Αναιμία που συμπίπτει με την Κυριακή των Μυροφόρων γυναικών.

“Έχει απροσμέτρητη αξία η αιμοδοσία, διότι δεν συνιστά μία προσφορά αγαθών

από αυτά που έχουμε, αλλά εκχώρηση από αυτό που είμαστε. Αυτό που δίνουμε δεν είναι κάποιο άψυχο δώρο, αλλά δώρο ζωή, γι’ αυτό και η προσφορά αίματος μεταμορφώνεται σε σχέση, σε κοινωνία και περιχώρηση προσώπων”, είπε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω μπορείτε να διαβάσετε ολόκληρο το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

Αγαπητοί μου πατέρες και αδελφοί, παιδιά μου εν Κυρίω αγαπημένα, ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Μέσα στην περίοδο της Αναστάσιμης ευδοκίας, η 8η Μαΐου έχει καθιερωθεί ως παγκόσμια ημέρα Θαλασσαιμίας, μίας νόσου, που ίσως είναι περισσότερο γνωστή ως Μεσογειακή Αναιμία. Και αποτελεί αγαθή συγκυρία ο συνεορτασμός φέτος την ίδια ημέρα, των Αγίων Μυροφόρων γυναικών, αλλά και του ιερού προσώπου της μητέρας. Μία κοινή συνισταμένη, η άδολη προσφορά θυσιαστικής αγάπης, συνδέει και συμπλέκει τις τρεις αυτές ιδιαίτερες αναφορές.

Θυσιαστική αγάπη χωρίς όρια, που ξεπερνά κάθε φόβο και ορθολογισμό, συνιστά των Μυροφόρων τον μυστικό θησαυρό. Αγάπη απροσμέτρητη, που προσφέρει χωρίς να διεκδικεί, που αναλώνεται χωρίς υστεροβουλία, χωρίς επιφύλαξη, χωρίς αντίλλαγμα, είναι της κάθε μητρικής καρδιάς η ειδοποιός διαφορά.

Για όσους πάσχουν δε από τη Μεσογειακή Αναιμία, η ύπαρξη μιας τέτοιας προσφοράς αγάπης συνιστά ζωτική ανάγκη και το κατ’ εξοχήν δώρο για την επιβίωσή τους.

Απλώνουμε σήμερα τη σκέψη μας, για να τους αγκαλιάσει, όπου γης. Προσφέρουμε ένα κομμάτι από την καρδιά μας στους 2200 ασθενείς, που νοσούν στην πατρίδα μας.

Αγνοούμε, ίσως, τη φύση της ασθένειάς τους, ωστόσο έχουμε χρέος να ενημερωθούμε για τα σύνδρομα της Θαλασσαιμίας, για τον τρόπο μετάδοσης της Μεσογειακής Αναιμίας στα παιδιά από γονείς, που είναι φορείς των παθολογικών γονιδίων.

Οφείλουμε να πληροφορηθούμε για το λεγόμενο «στίγμα», αν και ο όρος αυτός, δεν χρησιμοποιείται πια, αφού οι φορείς αποκαλούνται πλέον ετεροζυγώτες.

Πρέπει να ενημερωθούμε για τη διενέργεια των ελέγχων προς τον εντοπισμό των ετεροζυγωτών φορέων, μιας και ιδιαίτερα στον τόπο μας τα ποσοστά τους είναι αυξημένα. Είναι η συμβολή μας, με κάθε τρόπο, στον περιορισμό της εμφάνισης

νέων περιστατικών νόσης.

Οφείλουμε να ενημερωθούμε για την κληρονομική μορφή της βαρειάς αναιμίας, προκειμένου να ευαισθητοποιηθούμε και να στηρίξουμε στο μέτρο του δυνατού τους πάσχοντες. Πρόκειται για τη Βήτα Θαλασσαιμία, την πιο συχνή μορφή της νόσου, που οδηγεί στην καταστροφή των ερυθρών αιμοσφαιρίων, και οφείλεται σε χρόνια αιμολυτική αναιμία.

Για την αντιμετώπισή της που απαιτούνται συχνές μεταγραφές, από τους πρώτους μήνες της ζωής, αποζημίωση και ειδικά φάρμακα, χωρίς, ωστόσο, να αποφεύγεται ικανός αριθμός επιπλοκών σε ζωτικά όργανα.

Αν, όμως, κάποτε αυτή η αναιμία αποτελούσε θανατηφόρα ασθένεια, σήμερα θεωρείται χρόνια και διαχειρίσιμη νόσος, με την αύξηση των ποσοστών επιβίωσης και τη βελτίωση της ποιότητας ζωής των ασθενών.

Και αν, αί νης, αναδύονται στη σκέψη μας από το παρελθόν ασθενείς με την χαρακτηριστική άποψη, το χλωμό πρόσωπο, τα προεξέχοντα ζυγωματικά, με διογκωμένη την κοιλιά, και αδύναμα τα άκρα, είναι παρήγορο ότι σήμερα τέτοιες εικόνες εκλείπουν, χάρη στις άοκνες προσπάθειες των ειδικών, και στις σπουδές τόσο στην πρόληψη όσο και στην κλινική φροντίδα των πασχόντων.

Συγχρόνως, προηγούμενες θεραπευτικές προσεγγίσεις γονιδιακής θεραπείας και γονιδιακής επιδιόρθωσης στοχεύουν στην απαλλαγή τους από μεταγγίσεις, προσφέροντας βασικές ελπίδες για ριζική αντιμετώπιση της νόσου.

Παρά ταύτα, οι τακτικές μεταγγίσεις των ασθενών στις ημέρες μας συνεχίζουν να αποτελούν την αναντικατάσταση επιλογή. Και καθώς το αίμα εξασφαλίζεται μόνον μέσω εθελοντικής αιμοδοσίας, η δουλειά του δεν πρέπει να θεωρείται δεδομένη.

Ήδη, ποικίλα προβλήματα έχουν προκύψει τούτο τον καιρό της πανδημίας σε όλο τον κόσμο, με αποτέλεσμα καθυστέρηση στις μεταγγίσεις, προβλήματα στον προγραμματισμό της καθημερινότητας των ασθενών, πρόσθετο άγχος και αισθήματα ανασφάλειας.

Είναι, λόγο, ιερό και επιτακτικό το καθήκον μας ως Χριστιανών να τείνουμε χείρα βοηθείας στους πάσχοντες, προβαίνοντας στην υπέρτατη πράξη αλληλεγγύης και προσφοράς στον συνάνθρωπό μας, τη δωρεά αίματος.

Η κίνηση αυτή δεν καλύπτει μόνο μία ιατρική θεραπευτική ανάγκη, αλλά έχει και μία βαθειά χριστιανική ρίζα ως πράξη φιλαδελφίας, ως ύψιστο χρέος έμπρακτης συμμετοχής στη θυσιαστική αγάπη του Εσταυρωμένου.

Έχει απροσμέτρητη αξία η αιμοδοσία, διότι δεν συνιστά μία προσφορά αγαθών από αυτά που έχουμε, αλλά εκχώρηση από αυτό που είμαστε. Αυτό που δίνουμε δεν είναι κάποιο άψυχο δώρο, αλλά δώρο ζωή, γι' αυτό και η προσφορά αίματος μεταμορφώνεται σε σχέση, σε κοινωνία και περιχώρηση προσώπων.

Η πράξη της αιμοδοσίας καθιστά τη σχέση με τον συνάνθρωπο προέκταση της σχέσης του Θεού με την Εκκλησία, με τον κόσμο, με τον άνθρωπο. Γι' αυτό και την προβάλλουμε και την προωθούμε.

Και ενθαρρύνουμε και καλούμε όλους σ' αυτή την έκφραση αυθεντικής προσφοράς και αγάπης. Δεν πρέπει, άλλωστε, να λησμονούμε ότι και αυτό το κέντρο της πνευματικής μας ζωής είναι μία μετάγγιση θεϊκού αίματος στην χοϊκή μας υπόσταση.

Αυτή η πασχαλινή περίοδος αποτελεί, απλώς, πρόκληση για όλους μας να κινηθούμε στο επάγγελμα του προσωπικού μας χώρου, να συναντήσουμε τον πάσχοντα αδελφό μας με ουσιαστικά αισθήματα και όχι με στείρες σκέψεις, με συμπόνοια και όχι με διατύπωση απόψεων, με πράξεις και όχι με θεωρίες. . Να πορευθούμε στο εξής «αλλήλων τα βάρη βαστάζοντες», να μετέχουμε του συμποσίου της πίστεως ενωμένοι «τω συνδέσμω της αγάπης», επενδύοντας κάθε στιγμή της ζωής μας με το πνεύμα της φιλαδελφίας, κάθε ανάσα της ύπαρξής μας με το φρόνημα της αιώνιας.

Αδελφοί μου,

Η Ευχή της Εκκλησίας μας είναι να ζήσουμε πραγματικά και μόνιμα την αίσθηση αυτής της αγάπης, την βεβαιότητα ότι οι πάσχοντες δεν είναι ξένοι, αλλά αδελφοί μας. Βρίσκονται κοντά μας, για να μοιραζόμαστε μαζί τους τη χαρά της Αναστάσεως και τη χαρά της Θεϊκής παρουσίας σ' αυτόν τον κόσμο. ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Μετά πολλής πατρικής αγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ